

167

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy a spojů

ze dne 19. dubna 2002,

kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb.

Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle § 62 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) způsob označení výcvikového vozidla podle druhů výcvikových vozidel, způsob označení osádky výcvikového motocyklu a materiál, ze kterého musí být označení vyrobeno,
- b) vzor žádosti o přijetí k výuce a výcviku,
- c) obsah a rozsah jednotlivých druhů výuky a výcviku k získání odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (dále jen „získání řídičského oprávnění“),
- d) učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky pro učitele výuky a výcviku k získání řídičského oprávnění (dále jen „výuka a výcvik“),
- e) vzor profesního osvědčení učitele výuky a výcviku (dále jen „profesní osvědčení“),
- f) způsob vedení evidence výuky a výcviku a vedení záznamů v průkazu žadatele o řídičské oprávnění,
- g) učební osnovu základního školení, způsob provádění a organizování zkoušky pro zkušební komisaře a vzor průkazu zkušební komisaře,
- h) učební osnovu zdokonalovacího školení zkušebních komisařů, rozsah přezkoušení a způsob jeho organizování,
- i) počet otázek v testu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, jejich bodové hodnocení, složení testu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy podle bodového hodnocení a minimální počet bodů nutných k získání řídičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel,
- j) rozsah požadovaných znalostí pro zkoušku z ovládnání a údržby vozidla,

k) výčet jednotlivých znalostí, dovedností a chování a podrobnosti o požadavcích na zkoušku z praktické jízdy,

l) náležitosti potvrzení pro doložení údajů pro pokračování výuky a výcviku (dále jen „potvrzení autoškoly o částečném absolvování výuky a výcviku“).

ČÁST DRUHÁ

VÝUKA A VÝCVIK

HLAVA I

§ 2

Označení výcvikového vozidla, označení osádky motocyklu a materiál označení

(K § 11 odst. 2 zákona)

(1) Výcvikový osobní automobil se označuje svítlnou schváleného typu a provedení, ^{1a)} která má na přední a zadní straně nápis „AUTOŠKOLA“ a na levé a pravé straně písmeno „L“. Jednotlivá písmena v nápisu „AUTOŠKOLA“ jsou mimo písmene „L“ modré barvy na bílém podkladu. Písmeno „L“ v nápisu „AUTOŠKOLA“ je bílé barvy na modrém podkladu. Písmena „L“ na levé a pravé straně svítlny jsou rovněž bílé barvy na modrém podkladu. Výška písmen je nejméně 70 mm a šířka čáry písma nejméně 12 mm. Označení se umísťuje na střechu výcvikového osobního automobilu.

(2) Výcvikový nákladní automobil a výcvikové vozidlo hromadné přepravy osob se označuje tabulí ve tvaru čtverce o straně nejméně 300 mm, na které je umístěno písmeno „L“ o výšce nejméně 250 mm a šířce čáry písma nejméně 30 mm. Plocha tabule je modré barvy, písmeno „L“ je barvy bílé. Označení se umísťuje na přední, zadní a obou bočních stranách výcvikového vozidla.

(3) Výcvikový traktor se označuje krychlí o straně nejméně 250 mm, na které je na všech svislých stranách umístěno písmeno „L“ o výšce nejméně 200 mm a šířce čáry písma nejméně 30 mm. Plocha stran krychle je modré barvy, písmeno „L“ je v barvě bílé. Označení se umísťuje na střechu výcvikového traktoru.

(4) Výcvikové přípojné vozidlo se označuje tabulí podle odstavce 2, která se umísťuje na obou bočních stranách a na zadní straně přípojného vozidla.

(5) Vozidlo, na němž se provádí výcvik tělesně postižených osob a které je konstrukčně přizpůsobeno jejich tělesnému stavu, anebo motorové tříkolové nebo čtyřkolové vozidlo, jehož konstrukční rychlost je nejméně 60 km/h⁻¹, přičemž provozní hmotnost nesmí převyšovat 550 kg, se označuje buď způsobem uvedeným v odstavci 1 nebo se označuje tabulí uvedenou v odstavci 2, přičemž označení uvedené v tomto odstavci se umísťuje na karoserii vozidla vpředu na levé straně a rovněž vzadu uprostřed vozidla nebo na jeho levé straně.

(6) Osádka výcvikového motocyklu se označuje čtvercem o straně nejméně 250 mm, ve kterém je umístěno písmeno „L“ o výšce nejméně 200 mm a šířce čáry písma nejméně 30

mm. Plocha čtverce je modré barvy, písmeno „L“ je barvy bílé. Označení se umísťuje žadateli o řidičské oprávnění na prsou a učitelé výcviku na zádech, nebo žadateli o řidičské oprávnění na zádech, pokud jede bez učitele, případně i na prsou. Označení výcvikového motocyklu může být doplněno čtvercem o straně nejméně 125 mm, ve kterém je umístěno písmeno „L“ o výšce nejméně 100 mm a šířce čáry písma nejméně 15 mm. Plocha čtverce je modré barvy, písmeno „L“ je barvy bílé.

(7) Písmena a plocha označení vozidel podle odstavců 1 až 6 se vyrábějí z retroreflexního materiálu nejméně třídy 1 podle příslušné ČSN.²⁾

HLAVA II

ŽÁDOST O PŘIJETÍ K VÝUCE A VÝCVIKU, OBSAH A ROZSAH VÝUKY A VÝCVIKU

§ 3

Žádost o přijetí k výuce a výcviku

(K § 13 odst. 6 zákona)

(1) Žádost o přijetí k výuce a výcviku je dvoustranný tiskopis formátu A4. Vzor žádosti je uveden v příloze č. 1.

(2) První stranu žádosti o přijetí k výuce a výcviku, kromě údaje o rodném čísle, vyplňuje žadatel o řidičské oprávnění a osoba potvrzující splnění podmínek přijetí k výuce a výcviku⁶⁾ před přijetím do výuky a výcviku a provozovatel autoškoly po přijetí žadatele o řidičské oprávnění do výuky a výcviku. Údaj o rodném čísle vyplňuje žadatel o řidičské oprávnění až v době podání žádosti o udělení řidičského oprávnění podle zvláštního právního předpisu.^{2a)} Druhou stranu žádosti o přijetí k výuce a výcviku vyplňuje zkušební komisař při zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.

(K § 20 odst. 5 zákona)

§ 4

Obsah a rozsah výuky k získání řidičského oprávnění

(1) Výuka předpisů o provozu na pozemních komunikacích obsahuje tyto tematické celky:

- a) předpisy o provozu na pozemních komunikacích,³⁾
- b) řešení dopravních situací,
- c) předpisy související s provozem na pozemních komunikacích⁴⁾ v rozsahu nezbytném pro skupinu vozidel, k jejichž řízení opravňuje příslušné řidičské oprávnění,
- d) předpisy o řidičských oprávněních a řidičských průkazech,³⁾
- e) doklady potřebné při provozu vozidla podle skupiny vozidel, k jejichž řízení opravňuje příslušné řidičské oprávnění,³⁾

f) občanskoprávní a trestněprávní odpovědnost řidiče, rozsah a podmínky pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu.^{3a)}

(2) Výuka o ovládání a údržbě vozidla obsahuje

- a) všeobecný popis a sestavu vozidla příslušné kategorie,
- b) popis základních soustav vozidla, jejich charakteristiku, účel, činnost a základní údržbu, zásady jejich správného používání,
- c) ovládací ústrojí vozidla, ovladačů a sdělovačů, jejich umístění a označení,
- d) základní provozní údaje vozidla,
- e) zásady preventivní údržby vozidla a její význam pro bezpečnost a hospodárnost provozu a ochranu životního prostředí,
- f) postup při provádění základní údržby a jednoduchých oprav vozidla,
- g) nejrozšířenější závady a poruchy vyskytující se na vozidle a základní postupy při jejich zjišťování,
- h) v případě, že se jedná o výuku u osoby tělesně postižené, která bude řídit vozidlo konstrukčně přizpůsobené jejímu zdravotnímu stavu, provádí se výuka o ovládání a údržbě vozidla o vozidlu konstrukčně přizpůsobeném zdravotnímu stavu tělesně postižené osoby v rozsahu uvedeném pod písmeny a) až g).

(3) Výuka teorie řízení a zásad bezpečné jízdy obsahuje tyto tematické celky:

- a) činitelé ovlivňující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- b) vliv alkoholu, drog, léčiv, stavu mysli a únavy na chování řidiče,
- c) právní úpravy doby jízdy a doby odpočinku,
- d) problematika vzájemných vztahů jednotlivých účastníků provozu na pozemních komunikacích (dopravní etika),
- e) specifická rizika plynoucí z nedostatku zkušeností ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích a nejzranitelnějších kategorií uživatelů pozemních komunikací, jako jsou děti, chodci, cyklisté a osoby těžce zdravotně postižené, a specifická rizika plynoucí z reakcí tělesně postižených řidičů, kteří řídí vozidla konstrukčně přizpůsobená jejich postižení,
- f) vliv technického stavu vozidla na bezpečnost jízdy,
- g) pravidla týkající se používání vozidel s ohledem na životní prostředí,
- h) základní fyzikální podmínky jízdy vozidla,
- i) základní postupy řídicích dovedností při rozjetí vozidla, řazení rychlostních stupňů, používání brzd, zastavování a couvání,
- j) nejdůležitější zásady týkající se sledování bezpečné vzdálenosti mezi vozidly, přilnavosti pneumatik a brzdné dráhy v závislosti na adhezních podmínkách,

- k) jízda s přívěsem, vlečení vozidel,
 - l) uložení a přeprava nákladu,
 - m) rizikové faktory jízdy **automobilu vozidla** v různých situacích, za různých povětrnostních a klimatických podmínek, vliv změny počasí, denní a noční doby,
 - n) charakteristiky různých typů komunikací a řešení krizových situací,
 - o) doby vnímání, posuzování, rozhodování a reakce, zásady předvídavosti, rozpoznání a řešení kritických situací,
 - p) rozbor příčin dopravních nehod,
 - r) zařízení pro bezpečnost vozidel, zejména používání bezpečnostních pásů a zádržných systémů, faktory aktivní a pasivní bezpečnosti vztahující se k vozidlu a přepravovaným osobám,
 - s) jízda s vozidlem vybaveným elektronickými, **informačními, varovnými a řídicími systémy** k ovládní vozidla,
 - t) seznámení s integrovaným záchranným systémem,
 - u) seznámení se zásadami potřebnými pro čtení v silniční mapě,
 - v) seznámení se základními úkony na místě dopravní nehody ve vztahu k bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích včetně zásad pro používání reflexní vesty, výstražného trojúhelníku a další označení místa dopravní nehody.
- (4) Výuka zdravotnické přípravy obsahuje tyto tematické celky:
- a) prevence dopravních nehod ze zdravotních příčin,
 - b) obecné zásady jednání při dopravních nehodách,
 - c) zásady první pomoci a poskytování první pomoci při jednotlivých poraněních,
 - d) stavy bezprostředně ohrožující život,
 - e) možnosti a způsoby použití jednotlivých zdravotních pomůcek, které jsou ve výbavě lékařničky vozidla.

§ 5

Obsah a rozsah praktického výcviku k získání řidičského oprávnění

(1) Praktický výcvik v řízení vozidla se provádí ve třech po sobě jdoucích etapách **a je přizpůsoben příslušné skupině vozidel**. Výcvik je zaměřen

- a) v první etapě na provedení kontroly vozidla před jízdou a základní úkony řidiče před zahájením jízdy, nácvik a zvládnutí základních řidičských dovedností nutných pro ovládní vozidla volantem **nebo říditky**, pedálem **nebo rukojetí** akcelerační, spojky, řazením, provozní a parkovací brzdou,

b) v druhé etapě na procvičování získaných základních řidičských dovedností v městském a mimoměstském provozu s nízkou hustotou provozu vozidel s důrazem na dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zásad bezpečné jízdy, jízdu vyšší rychlostí, nácvik a zvládnutí dalších řidičských dovedností v různých situacích v provozu, ovládání výstroje a výbavy vozidla, například stěrače a ostřikovače skel, odmlžování, klimatizace nebo osvětlení vozidla, pro jeho bezpečný provoz a na jízdu za snížené viditelnosti,

c) ve třetí etapě na dosažení plné samostatnosti při řízení vozidla v hustém městském a mimoměstském provozu, na různých kategoriích pozemních komunikací, řízení vozidla za ztížených podmínek, řešení složitých dopravních podmínek a dopravních situací a na jízdu za snížené viditelnosti.

(2) Výcvik v praktické údržbě vozidla je zaměřen na

a) nácvik jednotlivých úkonů základní údržby vozidla, kontrolu a ošetření základních soustav vozidla a doplnění pohonných hmot,

b) dodržování zásad bezpečnosti práce a používání technických zařízení při provádění jednotlivých úkonů údržby, ošetřování a oprav vozidla,

c) nácvik zjišťování a odstraňování jednoduchých závad a poruch na vozidle,

d) výměnu kola,

e) základní úkony nutné k zajištění osvětlení vozidla, například výměnu žárovek, pojistek apod.,

f) připojení tažného lana nebo tažné tyče,

g) znalosti umístění prvků povinné výbavy ve vozidle a způsobu jejich používání včetně praktických dovedností při manipulaci s výstražným trojúhelníkem a jeho správného umístění za vozidlem.

(3) Výcvik podle odstavce 2 se u osob tělesně postižených přizpůsobí možnostem vyplývajícím z jejich zdravotního postižení.

(4) Praktický výcvik zdravotnické přípravy je zaměřen na

a) nácvik poskytování první pomoci při různých poraněních a stavech,

b) nácvik zástavy krvácení,

c) nácvik použití jednotlivých prostředků z výbavy lékárničky,

d) nácvik a zvládnutí vyprošťovacího manévru zraněné osoby z vozidla,

e) nácvik a zvládnutí úkonů neodkladné resuscitace.

HLAVA III

UČITEL VÝUKY A VÝCVIKU

(K § 23 odst. 3 zákona)

§ 6

Základní školení pro učitele výuky a výcviku

(1) Základní školení pro učitele výuky a výcviku je zaměřeno na

a) metodiku výuky předpisů o provozu na pozemních komunikacích a předpisů souvisejících s provozem na pozemních komunikacích, výuky teorie řízení a zásad bezpečné jízdy a výuky ovládání a údržby vozidla; u osob tělesně postižených na výuku ovládání a údržby vozidla konstrukčně přizpůsobeného tělesně postižené osobě,

b) metodiku výcviku v řízení vozidla a výcviku praktické údržby vozidla,

c) pedagogickou přípravu zaměřenou na hlavní pedagogické zásady a metodické postupy vyučování s důrazem na udržení pozornosti a zájmu posluchačů, správného způsobu vyjadřování, volby gramaticky a stylisticky správných výrazů, terminologie, gestikulace a správného vystupování učitele,

d) zásady dopravní psychologie orientované na fyziologické zákonitosti lidské psychiky, psychologii osobnosti, mezilidskou komunikaci a mezilidské vztahy v provozu na pozemních komunikacích a přizpůsobování se aktuálnímu stavu při řešení dopravních situací,

e) způsob výuky osob tělesně postižených používajících vozidla konstrukčně přizpůsobená jejich zdravotnímu postižení,

f) zásady poskytování první pomoci v rozsahu podle § 4 odst. 4 a § 5 odst. 4.

(2) Učební osnova základního školení pro učitele výuky a výcviku je uvedena v příloze č. 2.

(3) Provozovatel autoškoly vede o základním školení evidenci obdobně podle § 9 až 11.

§ 7

Zkouška učitele výuky a výcviku

(1) Zkoušce učitele výuky a výcviku se žadatel o získání profesního osvědčení podrobí nejdéle do šesti měsíců ode dne ukončení základního školení. Ke zkoušce, popřípadě opakované zkoušce přihlašuje žadatele o získání profesního osvědčení provozovatel autoškoly, který prováděl základní školení žadatele, u krajského úřadu příslušného podle sídla provozovny provozovatele autoškoly.

(2) Krajský úřad sdělí neprodleně písemně žadateli o získání profesního osvědčení prostřednictvím provozovatele autoškoly místo, datum a čas konání zkoušky, popřípadě opakované zkoušky. Krajský úřad zařadí žadatele o získání profesního osvědčení ke zkoušce, popřípadě opakované zkoušce tak, aby byla zahájena nejpozději do 30 dnů po doručení žádosti o přihlášení ke zkoušce. Pro provedení zkoušky, popřípadě opakované zkoušky jmenuje krajský úřad pětičlennou komisi, jejímž předsedou je vždy zaměstnanec příslušného

odborného útvaru krajského úřadu. Členem komise je vždy zástupce autoškoly nebo organizační složky státu, která prováděla základní školení žadatele o získání profesního osvědčení.

(3) Při zkoušce podle odstavce 1 žadatel o získání profesního osvědčení prokazuje znalosti a dovednosti

- a) z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy,
- b) výkladem tématu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích,
- c) z předpisů souvisejících s předpisy o provozu na pozemních komunikacích a provádění jejich výuky,
- d) z ovládání a údržby vozidla a provádění jejich výuky,
- e) z teorie řízení a zásad bezpečné jízdy a provádění jejich výuky,
- f) z praktické údržby vozidla a provádění její výuky,
- g) z provádění výcviku v řízení vozidla,
- h) z praktického ovládání vozidla zařazeného do skupiny vozidel příslušného řídičského oprávnění.

(4) Zkouška znalostí podle odstavce 3 písm. a) se provádí písemně zkušebním testem shodným se zkušebním testem pro zkoušku z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Zkouška je hodnocena stupněm „prospěl“, dosáhl-li žadatel o získání profesního osvědčení plný počet bodů.

(5) Zkouška znalostí a dovedností podle odstavce 3 písm. b) až e) se provádí ústně na základě vždy jedné otázky z každého z těchto okruhů a zkouška podle odstavce 3 písm. f) se provádí ověřením praktických znalostí na vozidle.

(6) Zkouška znalostí a dovedností podle odstavce 3 písm. g) a h) se provádí při praktické jízdě s vozidlem. Vozidlo si zajistí na své náklady žadatel o získání profesního osvědčení.

(7) Výsledek každé části zkoušky podle odstavce 3 se hodnotí stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“. Jestliže žadatel o získání profesního osvědčení byl v některé části zkoušky hodnocen stupněm „neprospěl“, může tuto část zkoušky opakovat pouze jednou. Opakovaná část zkoušky může být provedena nejdříve za pět pracovních dní, nejdéle však do šesti měsíců ode dne konání části zkoušky, při které byl žadatel o získání profesního osvědčení hodnocen stupněm „neprospěl“.

§ 8

Profesní osvědčení

(K § 21 odst. 1 zákona)

(1) Profesní osvědčení je čtyřstranný tiskopis o rozměrech 150 x 108 mm.

(2) Technickou ochranu tiskopisu profesního osvědčení tvoří hologram, který je umístěn na jeho titulní straně.

- (3) Každý tiskopis profesního osvědčení je opatřen evidenčním číslem. Evidenční číslo tvoří alfanumerický kód složený z kombinace dvou písmen a šesti číslic. Písmena jsou vždy umístěna v evidenčním čísle na prvním místě.
- (4) Údaje se do profesního osvědčení vypisují vždy černou barvou na tiskárně výpočetní techniky nebo psacím strojem. Zápis údaje do kolonky "Jiné záznamy" lze provést též otiskem razítka nebo čitelně propisovacím perem modré nebo černé barvy. Podpis oprávněné osoby vydávající profesní osvědčení se provádí čitelně propisovacím perem modré nebo černé barvy.
- (5) Dojde-li ke změně údaje uvedeného v profesním osvědčení nebo k doplnění údaje nového a nelze-li tuto změnu uvést v kolonce "Jiné záznamy", vydá krajský úřad nové profesní osvědčení.
- (6) Profesní osvědčení se opatřuje fotografií jeho držitele, která je v technickém provedení podle zvláštního právního předpisu.⁵⁾
- (7) Vzor profesního osvědčení je uveden v příloze č. 3.

HLAVA IV

EVIDENCE VÝUKY A VÝCVIKU

(K § 27 odst. 5 zákona)

§ 9

Evidenční kniha

- (1) Provozovatel autoškoly vede evidenční knihu, do které zaznamenává údaje o žadatelích o řídičské oprávnění přijatých do výuky a výcviku.
- (2) Evidenční kniha obsahuje datum založení, počáteční a konečné evidenční číslo, otisk razítka autoškoly a podpis odpovědného zástupce autoškoly. Jednotlivé listy evidenční knihy jsou vzestupně číslovány.
- (3) Do evidenční knihy se zapisuje
- a) evidenční číslo, jméno, příjmení, případný titul, datum narození a adresa bydliště žadatele o řídičské oprávnění,
 - b) druh výuky a výcviku,
 - c) řídičské oprávnění, o které žadatel žádá,
 - d) datum zahájení výuky a výcviku,
 - e) datum ukončení výuky a výcviku.
- (4) Opravu zápisu v evidenční knize lze provádět výhradně přeškrtnutím údaje a zapsáním nového údaje tak, aby původní i nový text byly čitelné. Každá oprava se opatřuje datem a podpisem osoby, která opravu provedla.
- (5) Evidenční kniha se ukládá v autoškole po dobu pěti let po posledním provedeném zápisu.

§ 10

Třídní kniha

- (1) Provozovatel autoškoly vede pro každý kurs výuky a výcviku třídní knihu. V záhlaví třídní knihy se uvádí název autoškoly, druh, rozsah a datum zahájení výuky a výcviku.
- (2) Do třídní knihy se zapisuje
 - a) jméno a příjmení, případný titul žadatele o řidičské oprávnění,
 - b) evidenční číslo žadatele o řidičské oprávnění,
 - c) řidičské oprávnění, které žadatel o řidičské oprávnění již vlastní,
 - d) vyučovací hodina výuky a výcviku a probírané téma,
 - e) účast žadatele o řidičské oprávnění na výuce a výcviku,
 - f) jméno, příjmení a případný titul, datum narození a adresa bydliště tlumočnicka, účastní-li se na výuce proto, že žadatel o řidičské oprávnění neovládá buď dostatečně, nebo vůbec jazyk, ve kterém se výuka koná.
- (3) Zápisy údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až c) se provádějí při zahájení výuky a výcviku. Zápisy údajů uvedených v odstavci 2 písm. d) až f) se provádějí průběžně.
- (4) Opravu zápisu v třídní knize lze provádět výhradně přeškrtnutím údaje a zapsáním nového údaje tak, aby původní i nový text byly čitelné. Každá oprava se opatřuje datem a podpisem osoby, která opravu provedla.
- (5) Třídní kniha se ukládá v autoškolě po dobu pěti let po ukončení kursu výuky a výcviku.

§ 11

Evidence o výcviku v řízení vozidla

- (1) U každého výcvikového vozidla vede provozovatel autoškoly knihu evidence o výcviku v řízení vozidla, do které učitel výcviku v řízení vozidla zaznamenává údaje o provedeném výcviku v řízení vozidla.
- (2) Kniha evidence o výcviku v řízení vozidla obsahuje datum založení, tovární značku a typ výcvikového vozidla, registrační značku výcvikového vozidla, otisk razítka autoškoly a podpis odpovědného zástupce autoškoly. Jednotlivé listy knihy evidence o výcviku v řízení vozidla jsou vzestupně číslovány.
- (3) Do knihy evidence o výcviku v řízení vozidla se zapisuje
 - a) jméno, příjmení, případný titul a evidenční číslo žadatele o řidičské oprávnění,
 - b) datum provedeného výcviku v řízení vozidla,
 - c) stav počítadla kilometrů výcvikového vozidla před zahájením výcviku v řízení vozidla a čas zahájení výcviku v řízení každého žadatele o řidičské oprávnění,

d) stav počítadla kilometrů výcvikového vozidla po ukončení výcviku v řízení vozidla a čas ukončení výcviku v řízení každého žadatele o řidičské oprávnění.

(4) Zápisy údajů uvedených v odstavci 3 písm. a) až c) se provádějí před zahájením výcviku v řízení vozidla. Zápis údaje uvedeného v odstavci 3 písm. d) se provádí v den provedení výcviku v řízení vozidla bezprostředně po provedení tohoto výcviku. Správnost údajů zapsaných v knize evidence o výcviku v řízení vozidla podle odstavce 3 potvrzuje svým podpisem žadatel o řidičské oprávnění. Podpis žadatele o řidičské oprávnění se provede v den provedení výcviku v řízení vozidla bezprostředně po provedení tohoto výcviku.

(5) Opravu zápisů v knize evidence o výcviku v řízení vozidla lze provádět výhradně přeškrtnutím údaje a zapsáním nového údaje tak, aby původní i nový text byly čitelné. Každá oprava se opatřuje datem a podpisem osoby, která opravu provedla.

(6) Kniha evidence o výcviku v řízení vozidla se ukládá v autoškole po dobu pěti let po posledním provedeném zápisu.

(7) Kniha evidence o výcviku v řízení vozidla může být vedena i v elektronické podobě. Podpis žadatele o řidičské oprávnění se v takovém případě pořídí prostřednictvím podpisového skeneru nebo obdobného zařízení umožňujícího záznam podpisu v digitální podobě a včetně údaje o okamžiku jeho pořízení se přímo zaznamená do elektronické evidence. Ustanovení § 13 odst. 3 a 5 se použijí obdobně.

Další text vyhlášky č. 167/2002 Sb. žádné změny neobsahuje.